

Seni Sevdim Ben

– Fedai GÜVEN · 10 Temmuz 2012

Mahşer değil yokluğun,
Aldırma, bakma bana.
Bilme ağladığımı da,
Görme gözyaşlarımı
Sana inat değil içmelerim
Gözlerin gönlümde...
Gönlümde açmaz nergisler.

İdam mangaları hazır
Yargısız infazın eşliğinde...
Mahzun bakışlarındayım.

Bir tek şeyi unutma...
Seni sevdim ben!

Kuşlara söylerken adını,
Rüzgâr taşırken kokunu
Yüreğim dağlarla çevrili
Bir vadi'deydi yalnızlığım.
Sarı başaklara serdim...
Saçlarının rengini.

Ağıtlar yaktım yeminle
Türküler söyledim sen/siz
Gülüşlerini sakladım,
Tavlı topraklara ekdim,
Büyüsün diye sevdalar

Aşkımızın yüceliğine
Yüreğimi harmanladım
Mahsumluğuna aldanıp,
İnancımı yıktım uğuruna.
Vuslatı bırakıp da ecele
Şefkatini aldın ellerimden,
İçimde özelemlerinle.

Yüreğim fay hattında...
Sallamayacaktı depremin,
En derinden çıkıpta...
Vurmayacaktın can evimden.

Oysa... Gözyaşlarından ibaret
Ağlamak ne ki?
Yücelik ağlatmayan olmaktı.

Direnşim baskın çıkmalıydı,
Ayaklar altındayken tükenişim.
Bırakmayacaktın yarım,
Çekmeliydin tetiği.
Şakağımdan akarken kan,
Bilmeliydin gerçeği
Ve şimdi giderayak...
Yüzüne haykırıyorum

Bir tek şeyi unutma...
Seni sevdim ben!